

TRIBUNA

Diego Sánchez Pulido

EMPRESARI.
PRESIDENT DEL GREMI D'HOTELERIA I TURISME DEL BAGES

UN SOMNI QUE HEM DE FER REALITAT

Avui he somiat que ja havia arribat el mes de novembre i que, com és tradicional des de fa uns anys, Manresa acollia la Mediterrània. La ciutat estava endreçada com no havia vist mai. Hi arribaves i tots els indicadors per accedir als espectacles i als pàrquings perfectament col·locats. Els forasters els veien i els entenien, que a vegades ja costa. Al centre, els guàrdies urbans havien imposat un mínim de disciplina circulatòria, la suficient per percebre que algú vetlla per l'ordre a la ciutat. Els bars i els restaurants estaven al cas de l'esdeveniment, conscients que realment podien fer calaix si l'oferta era l'adequada, en preu i en qualitat. Els cambres eren amables i allò que se'n diu professionals, feien ser un xic més feliços els clients amb uns menús mediterranis pensats per a l'o-

casí. A la plaça Fius i Palà, el quiosc de l'Arpa estava obert i l'equip de promoció turística venia les virtuts de la Manresa ignasiana, la modernista, el carrer del Balç. Tots els dispositius turístics de la ciutat funcionaven al cent per cent.

Era dissabte, el dia que la Fira Mediterrània se sent més plentòrica. A la ciutat tot era bullici. Les botigues, després d'un acord sectorial, havien acordat obrir portes al migdia i allargar horari al vespre. No era qüestió de desapropitar els milers de visitants que es passejaven pel centre comercial i que es podien sentir atrets per una gran oferta. Mossos i Policia Local patrullaven perquè tothom se sentís segur i tranquil i les carteres no acabessin en mans de quatre «prestidigitadors».

Arreu de Manresa era fàcil trobar-hi voluntaris, que, vestits amb les seves armi-

lles llampants, ajudaven i informaven aquells més desorientats i advertien els més incívics d'algunes actituds poc recomanables. A les principals places de la ciutat hi havia serveis públics, nets i polits, a punt perquè tothom pogués fer les seves necessitats on toca i quan toca.

El meu somni aconseguia que els visitants se sorprenguessin de Manresa, del seu patrimoni, del seu comerç, de la seva capacitat d'organització, de l'amabilitat de la seva gent.

Aquest és un somni que, si ens ho proposem, farem realitat. Segurament per la propera Mediterrània és impossible, però sí per la Fira de l'Aixada, festa major o altres grans esdeveniments que al llarg de l'any acull la ciutat. Cal que tots ens ho creguem i que l'Ajuntament de Manresa n'agafi la bandera i se situï al capdavant.